

GRĒKU SŪDZE

1.Jāņā 1:5-10

Šī ir tā vēsts, ko esam no Viņa dzirdējuši un pasludinām jums, ka Dievs ir gaisma un Viņā nav it nekādas tumsības.

Ja mēs sakām, ka mums ir sadraudzība ar Viņu un dzīvojam tumsībā, tad melojam un nedarām patiesību.

Bet, ja mēs dzīvojam gaismā, kā Viņš ir gaismā, tad mums ir sadraudzība savā starpā un Viņa Dēla Jēzus asinis šķīsta mūs no visiem grēkiem.

Ja sakām, ka mums nav grēka, tad maldinām paši sevi, un patiesība nav mūsos.

Ja atzīstamies savos grēkos, tad Viņš ir uzticīgs un taisns, ka Viņš mums piedod grēkus un šķīsta mūs no visas netaisnības.

Ja sakām, ka neesam grēkojuši, tad darām Viņu par meli, un Viņa vārdi nemājo mūsos.

51.Psalms

Dāvida grēku nožēlas lūgšana

Dāvida dziesma dziedātāju vadonim,

kad pravietis Nātāns nāca pie viņa pēc tam, kad viņš bija grēkojis ar Batsebu.

Apžēlojies par mani, ak, Dievs, Savā žēlastībā, izdzēs manus pārkāpumus Savā lielajā apžēlošanā!

Mazgā mani pavisam tīru no manas noziedzības un šķīstī mani no maniem grēkiem!

Tiešām, es atzīstu savus pārkāpumus, un mani grēki ir vienmēr manu acu priekšā!

Vienīgi Tevis priekšā es esmu grēkojis un darījis to, kas ļauns Tavās acīs, lai Tu paliec taisns Savos spriedumos un nevainojams Savā tiesneša darbā.

Redzi, vainas apziņā es esmu dzemdināts, un grēkos māte mani ir ieņēmusi.

Redzi, Tev patīk patiesība, kas apslēpta sirds dziļumos, un Tu māci man noslēpumos izprast gudrību.

Šķīstī mani no grēkiem ar izapu, lai es topu šķīsts, mazgā mani, lai es topu baltāks par sniegu!

Liec man atkal baudīt prieku un labsajūtu, lai līksmojas kauli, kurus Tu esi man salauzījis!

Apslēp Savu vaigu manu grēku priekšā un izdzēs visus manus noziegumus!

Radi manī, ak, Dievs, šķīstu sirdi un atjauno manī pastāvīgu garu!
Neraidi mani prom no Sava vaiga un neatņem no manis Savu Svēto Garu!
Atdod man atkal atpakaļ Savas pestīšanas prieku un stiprini mani ar paklausības garu!
Es mācīšu pārkāpējiem Tavus ceļus, lai grēcinieki atgriežas pie Tevis.
Glāb mani no asinsgrēka, ak, Dievs, Tu mans Pestītājs, lai mana mute gaviļēdama daudzina Tavu taisnīgumu!
Kungs, atdari man manas lūpas, lai mana mute teic Tavu slavu!
Jo Tev nepatīk kaujamie upuri, un, ja es Tev dotu dedzināmo upuri, Tu to negribētu.
Upuri, kas patīk Dievam, ir satriekts gars; salauzta un sagrauzta sirdi Tu, Dievs, nenoraidīsi.
Dari labu Ciānai Savā žēlastībā, uzcel Jeruzālemes mūrus!
Tad Tev patīks taisnības upuri, dedzināmais un kopējais sadedzināmais upuris, tad ļaudis upurēs vērsus uz Tava altāra.

32.Psalms

Grēku piedošana

Dāvida dziesma pamācībai. Svētīgs, kam pārkāpumi piedoti, kam grēki nolīdzināti!

Svētīgs tas cilvēks, kam Tas Kungs nepielīdzina viņa vainu, kura sirdī viltības nevaids!

Kamēr es klusēju, mani kauli panīka, un man bija jāvaid cauru dienu, jo Tava roka smagi gūlās uz mani dienām un naktīm. Mans spēks izkalta kā zeme vasaras bulā. (Sela.)

Tad es atzinos Tev savos grēkos un neapslēpu savas vainas. Es sacīju: "Es izsūdzēju Tam Kungam savus pārkāpumus!" Un Tu piedevi man manu grēka vainu. (Sela.)

Tādēļ lai ikviens ticīgais Tevi piesauc posta laikā, kamēr Tu esi atrodams; ja arī lieli ūdeņi veltos, tie viņu neizsniegs.

Tu esi mans patvērums, Tu mani sargāsi briesmās, Tu liksi atskanēt ap mani pestīšanas gaviļēm. (Sela.)

"Es tevi mācīšu un rādīšu ceļu, pa kuru tev jāstaigā, Es pār tevi turēšu nomodā Savu aci.

Neesiet kā zirgi, kā mūļi, kam nav saprašanas, kam iemaukti un laužņi jāliek

mutē, kad viņi negrib nākt pie tevis."

Bezdievīgajiem ir daudz sāpju, bet, kas uz To Kungu cer, to Viņš ietin Savā žēlastībā.

Priecājieties par To Kungu, jūs taisnie, un gaviļējiet visi, kam ir skaidra sirds!

102.Psalms

Grēku sūdzēšana un lūgšana

Nelaimīga cilvēka lūgšana, kad tas izmisumā nāk ar savām žēlabām Tā Kunga priekšā.

Klasi, ak, Kungs, manu lūgšanu, manas vaimanas lai nāk Tavā priekšā!

Neapslēp man Savu vaigu bēdu laikā, piegriez man Savu ausi, kad es Tevi piesaucu, steidz paklausīt mani!

Ak, manas dienas ir izkūpējušas kā dūmi, mani kauli izdeguši līdzīgi pagalei.

Satriekta ir mana sirds, izkaltusi kā zāle, es pat aizmirstu ēst savu maizi.

No vaimanām mani kauli līp man pie manas miesas.

Es esmu kā purva dumpis tuksnesī, kā apogs drupu kaudzēs.

Es esmu bez miega un sēžu kā vientulis putns uz jumta.

Mani ienaidnieki peļ mani diendienā, tie, kas pret mani trako, piemin mani lādēdami.

Es ēdu pelnus kā maizi un jaucu savu dzērienu ar asarām

Tavas bardzības un dūsmības dēļ, jo Tu pacēli un atkal nogāzi mani.

Manas dienas ir izstiepušās kā ēna pavakarē, un es kalstu kā zāle!

Bet Tu, Kungs, Tu paliec mūžīgi - un Tava piemiņa uz radu radiem.

Kaut Tu celtos un apžēlotos par Ciānu, jo ir jau laiks tai žēlastību parādīt: noteiktā žēlastības stunda tai ir sītusi, jo Tavi kalpi mīl tās akmeņus un nožēlo, ka tā guļ pišļos, un vēlētos, lai taču tautas bītos Tā Kunga Vārda un visi ķēniņi virs zemes Tavu godību, kad Tas Kungs Ciānu uzcelš un parādīsies visā Savā spožumā.

Viņš piegriežas atstāto lūgšanām un nenicina viņu piesaukšanu.

Lai tas top uzrakstīts nākamām audzēm, ka tās tautas, kas vēl celsies, arī lai slavē To Kungu!

Jo Viņš skatās no Savas svētnīcas, Tas Kungs raugās no debesīm uz zemi,

lai dziedētu cietumnieku nopūtas un atsvabinātu nāvei nolemtos, lai ļaudis sludina Ciānā Tā Kunga Vārdu un Jeruzālemē Viņa slavu, kad tautas pulcēsies kopā, valstis sanāks kalpot Tam Kungam.

Bet Viņš ir satriecis atceļā uz Jeruzālemi manu spēku un saīsinājis manas dienas.

Es lūdzos: "Mans Dievs, neaizsauc mani pusmūža gados, Tu, kam gadi paliek uz radu radiem!"

Senlaikos Tu zemei pamatus esi licis, un debesis ir Tavu roku darbs.

Tās zudīs, bet Tu paliksi; tās sadils kā drānas, Tu veidosi tās kā tērpus, un tās pārveidosies.

Bet Tu paliec tas pats, Tavi gadi nebeigsies nekad.

Tavu kalpu bērni dzīvos drošībā, un viņu dzimums pastāvēs nesatricināmi Tavā priekšā.

